

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/304/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113211815
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113211815.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci navrhovateľa Slovak Telekom a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č.10, IČO: 35 763 469, právne zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká ul.č. 10 proti odporcovi M. V., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom v F., Ul. M. A. č. XXXX/X, v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou G. G., tajomníčkou Okresného súdu Považská Bystrica za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Námestie SNP č. 7 v konaní o zaplatenie 1.170,96 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 807,38 € s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 807,38 € od 21.9.2010 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 26,53 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 62,96 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 9.5.2013, sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy vo výške 1.170,96 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Vo svojom návrhu uviedol, že je podnikateľským subjektom, zapísaným v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sa, vložka 2081/B, ktorý je od 01.07.2010 univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti T- Mobile Slovensko, a.s., ktorá bola zrušená bez likvidácie a dobrovoľne vymazaná z obchodného registra. Medzi účastníkmi konania bola dňa 11.05.2009 uzavretá Zmluva o pripojení - služba T- Mobile mobilný internet č. 3217982, na základe ktorej si odporca dohodol balík služieb „Mobilný internet 10“ (s cenou 39,46 € s DPH/mesačne s poskytnutou zľavou 50% s mesačného paušálneho poplatku, t.j. 16,58 € bez DPH/mesačne), v rámci ktorého mu bol poskytnuté zľavnené koncové zariadenie značky LEADTEK USB MODEM za 1,00 €, ktorý mal v čase uzatvorenia Zmluvy č. 3217982 hodnotu 199,00 €. Touto zmluvou sa odporca okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti, najmä riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb. Medzi účastníkmi konania bola dňa 07.05.1997 uzavretá Zmluva o pripojení č. 17377, na základe ktorej mu bolo poskytnutá užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX. Dňa 02.12.1998 odporca požiadal o zmenu telefónneho čísla a na základe tejto žiadosti došlo k zmene telefónneho čísla z XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX. K tejto zmluvy bol dňa 28.11.2008 uzatvorený Dodatok „SUPER HIT 100“, na základe ktorého si odporca dohodol balík služieb (s cenou 16,45 € bez

DPH/mesačne). Touto zmluvou sa odporca okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti, najmä riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb. Záväzkové vzťahy sa spravujú Občianskym zákonníkom, okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom číslo 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Odporca prevzal ako neoddeliteľnú súčasť Zmlúv Všeobecné podmienky poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. (v ďalšom texte len „Všeobecné podmienky“) a cenník služieb, s ktorými sa oboznámil pri uzavieraní Zmluvy a Dodatku a ktoré sa zaviazal dodržiavať. Odporca si neplnil riadne svoje zmluvne dohodnuté povinnosti a neuhrádzal navrhovateľom vystavené faktúry za poskytnuté služby včas, a preto bola dňa 24.08.2010 prevádzka jeho SIM karty zo Zmluvy č. 17377 obmedzená na núdzové volania a prijímanie hovorov. Odporca si neplnil riadne svoje zmluvne dohodnuté povinnosti a neuhrádzal navrhovateľom vystavené faktúry za poskytnuté služby ani zo Zmluvy č. 3217982, a preto bola dňa 21.06.2010 obmedzená aj prevádzka poskytovania služby mobilný internet zo Zmluvy č. 3217982. Dňa 13.08.2010 po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžných čiastok vyplývajúcej z pokusu o zmier zo dňa 30.07.2010 navrhovateľ odstúpil od Zmlúv. Navrhovateľovi vznikla voči odporcovi peňažná pohľadávka z titulu neuhradených faktúr za poskytnuté služby vo výške 807,38 €, ktorú odporca doposiaľ neuhradil napriek viacerým výzvam (najmä telefonické výzvy, upomienky zasielané formou SMS správ a písomný pokus o zmier). Peňažná pohľadávka predstavuje poplatky za hovorné a ostatné telekomunikačné služby. Pokusom o zmier zo dňa 30.07.2010 bol odporca vyzvaný na zaplatenie dlžných súm s poskytnutím dodatočnej lehoty na plnenie do 12.08.2010 s upozornením, že po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty žalobca odstupuje nasledujúcim dňom od zmluvy, ukončí poskytovanie služieb. Dlžné sumy neboli uhradené. Celková dlžná suma za poskytnuté služby je 807,38 €. Úrok z omeškania si navrhovateľ uplatňuje od 21.09.2010, čo je deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry za služby č. 7008145760. Navrhovateľ tiež uviedol, že odporca porušil svoju zmluvnú povinnosť dodržania 24 mesačného využívania služieb zo Zmluvy č. 3217982. V súvislosti s prevzatím záväzku odporcu byť viazaný v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a využívať služby navrhovateľa počas doby viazanosti, mu navrhovateľ poskytol zľavu na koncové zariadenie značky LEADTEK USB MODEM v sume 198,00 € (bežná cena: 199,00 € - akciová cena: 1,00 €). Majetok navrhovateľa sa znížil o túto sumu, vznikla mu teda priama škoda vo výške 198,00 €. V majetkovej sfére navrhovateľovi vznikla teda škoda minimálne vo výške rozdielu akciovej ceny a bežnej ceny za predmetné mobilné zariadenie, za ktorú by mohol navrhovateľ odpredať toto zariadenie či už odporcovi alebo inému spotrebiteľovi v prípade, že by odporca neuzavrel zmluvu o pripojení a nezaviazal by sa zotrvať v zmluvnom vzťahu a uhrádzať mesačné paušálne poplatky navrhovateľovi minimálne po dobu trvania zmluvne dojednanej viazanosti (24 mesiacov). Pokiaľ by odporca uhrádzal platby za poskytnuté služby, navrhovateľ by nebol nútený ukončiť zmluvný vzťah založený Zmluvou o pripojení a tento by trval 24 mesiacov, počas ktorej by si v podstate navrhovateľ zhojil rozdiel medzi bežnou cenou a akciovou cenou predmetného mobilného zariadenia tým, že by odporca uhrádzal platby za poskytnuté služby, resp. minimálne dohodnutý paušál. Odporca však neuhrádzal dohodnuté mesačné paušálne poplatky, preto bol navrhovateľ nútený ukončiť tento zmluvný vzťah. Navrhovateľ tiež uviedol, že odporca si v Zmluve č. 3217982 dohodol balík služieb, a to v cene stanovenej v Cenníku programov a služieb - október 2009 (16,58 € bez DPH/mesiac). Nedodržaním dojednanej doby počas ktorej mal odporca využívať služby a platiť za ne o 14 mesiacov dlhšie, spôsobil navrhovateľovi výpadok tržieb v sume 165,58 € (10 x 16,58 €), čo predstavuje hodnotu ušlého zisku. Cenník programov a služieb - máj 2009 preukazuje výšku ušlého zisku navrhovateľa. Ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného výnosu navrhovateľa, ktorý by bol navrhovateľ dosiahol, nebyť protiprávneho konania škodcu (žalovaný si neplnil riadne svoje zmluvne dohodnuté povinnosti. Cenník programov a služieb - máj 2009 stanovujúci cenu mesačného záväzku (program služieb „Mobilný internet 10“), ktorá je násobená počtom mesiacov (16 mesiacov) zostávajúcich do konca doby viazanosti, preukazuje sumu, o ktorú by sa zväčšil majetok žalobcu. Žalobca (poškodený) mohol v prípade riadneho trvania zmluvného vzťahu dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania žalovaného (škodcu). Celkom škoda podľa ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak predstavuje 363,58 €.

Vo svojej reakcii na podanie vedľajšieho účastníka uviedol, že pokiaľ ide o námietku premlčania, ktorú vzniesol vedľajší účastník má za to, že odstúpením od zmlúv nevznikol medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia, a teda nemožno aplikovať ani ust. § 107 ods. 1 Obč. zák. o dvojročnej premlčacej dobe. Vedľajší účastník predmetnú právnu vec nesprávne právne kvalifikoval. V zmysle bodu 15.12. resp. 13.12 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s. s účinnosťou od 01.08.2008, resp. od 01.02.2009 boli účinky odstúpenia dohodnuté inak ako v zákone. V zmysle cit.

bodou Všeobecných podmienok sa Zmluva zrušuje ku dňu doručenia písomného oznámenia o odstúpení od zmluvy druhej strane. Ak spoločnosť T-Mobile uvedie v tomto svojom oznámení o odstúpení od Zmluvy neskorší deň, ku ktorému má Zmluva na základe jej odstúpenia zaniknúť, Zmluva zanikne až k tomuto dňu. Momentom zrušenia, a teda zániku zmluvy je, s poukazom na text Pokusu o zmier zo dňa 13.8.2010 deň nasledujúci po poslednom dni lehoty, poskytnutej na úhradu pohľadávky, t. j. 13.8.2010. Účinkom odstúpenia od zmluvy je jej zrušenie s účinkom do budúcnosti. Z dôkazov predložených spolu s Návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 18.04.2013 (predložené faktúry za služby) je zrejmá, že telekomunikačné služby boli navrhovateľom odporcovi poskytnuté v čase trvania oboch zmlúv o pripojení a opísaný účinok odstúpenia od zmluvy o pripojení tieto nijako právne nemodifikuje. Navrhovateľ poskytoval odporcovi na základe zmlúv o pripojení telekomunikačné služby, za ktoré odporca nezaplatil. V dôsledku že odporca vedome neplatil riadne a včas cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, vzniklo navrhovateľovi právo odstúpiť od zmlúv o pripojení a navrhovateľ od zmlúv o pripojení odstúpil s účinnosťou ku dňu 13.08.2010. Cena za služby, ktoré boli poskytnuté v čase trvania zmluvy, bola riadne vyfakturovaná vo faktúrach, priložených k návrhu, a navrhovateľ má nárok na zaplatenie ceny za tieto služby, pričom mal za to, že v tomto prípade sa uplatnené nároky premlčujú vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe v súlade s § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Prvá faktúra za poskytnuté služby s VS: 7006629795 bola splatná dňa 11.05.2010 a vzhľadom na trojročnú premlčaciu lehotu v súlade s § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, bol Návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 18.04.2013 podaný v zákonom stanovenej lehote a nemôže sa tak, jednať o premlčaný nárok. Zároveň samotná zmluva o pripojení je špecifickým druhom zmluvy podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej navrhovateľ poskytuje odporcovi elektronické telekomunikačné služby, za ktoré je odporca povinný platiť. Zrušenie zmluvy o pripojení od začiatku pri odstúpení od zmluvy nie je vzhľadom na povahu zmluvy o pripojení možné, keďže nie je možné navzájom si vrátiť plnenia. K vznieseniu námietky premlčania si dovoľujeme poukázať na to, že námietku premlčania vzniesol iba sám vedľajší účastník. Z ničoho však nevyplýva, že by so vznesením námietky premlčania odporca súhlasil. Uskutočňovanie hmotnoprávných úkonov, ktorým je aj vznesenie námietky premlčania, je výsostným právom odporcu ako hlavného účastníka konania, a bez toho, aby ho vedľajší účastník zastupoval nie je vedľajší účastník oprávnený na takýto hmotnoprávny úkon. Malo by byť spoľahlivo zabezpečené stanovisko odporcu ako hlavného účastníka k vzneseniu námietky premlčania a bez ďalšieho by súd nemal na námietku vedľajšieho účastníka prihliadať, a to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že aj v prípade premlčania nároku navrhovateľa (čo však v danom prípade neplatí) odporca ako hlavný účastník môže uznať svoj záväzok ako naturálnu obligáciu, a z tohto dôvodu je potrebné, aby takýto hmotnoprávny úkon uskutočnil sám odporca ako hlavný účastník alebo iná osoba zastupujúca odporcu na základe plnomocenstva. Navrhovateľ tak vyjadril názor, že nie je možné, aby sa hmotnoprávne úkony uskutočňovali bez vedomia odporcu ako hlavného účastníka, čím by došlo k porušeniu nielen zásady rovnosti účastníkov konania, ale i pravidiel kontradiktórnosti sporu.

Odporca sa k návrhu na začatie konania nevyjadril, jeho opatrovník z opatrnosti vzniesol námietku premlčania.

Dňa 3.7.2013 vstúpil na základe vlastného podnetu do konania vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Dňa 6.8.2013 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, v ktorom namieta prípustnosť účasti vedľajšieho účastníka v konaní, o ktorom súd rozhodol uznesením zo dňa 12.11.2013, č.k. 13C 304/2013-47, ktoré bolo Krajským súdom v Trenčíne potvrdené dňa 15.4.2014. Vedľajší účastník dňa 4.12.2013 súdu doručil svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že odstúpením od zmluvy vznikol medzi účastníkmi právny režim bezdôvodného obohatenia s nutnosťou aplikácie ust. § 107 ods. 1 Obč. zák. o dvojročnej premlčacej dobe. Nakoľko druhým uplatneným nárokom je nárok na náhradu škody, aj vo vzťahu k tomuto nároku je potrebné aplikovať dvojročnú premlčaciu dobu podľa ust. § 106 ods. 1 OZ. Ak navrhovateľ v žalobe tvrdí, že odporca nezaplatil za poskytnuté služby za obdobie od 11.5.2010 do 20. 9. 2010, možno konštatovať, že k tomuto termínu sa vzťahuje aj vedomosť navrhovateľa o vzniknutej škode. S poukazom na dátum splatnosti jednotlivých faktúr vedľajší účastník vznáša námietku premlčania celej pohľadávky navrhovateľa uplatňovanej žalobou, to znamená oboch samostatných nárokov, pretože žaloba bola súdu doručená dňa 9. 5. 2013, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Vo svojom podaní zo dňa 25.7.2014 tiež uviedol, že nesúhlasí s právnym názorom navrhovateľa vo vzťahu k právnym účinkom odstúpenia od zmluvy, v zmysle ktorého všeobecné obchodné podmienky navrhovateľa upravujú následky odstúpenia odlišne ako § 48 ods. 2 OZ. Na predmetnú právnu problematiku je potrebné

aplikovať normy spotrebiteľského práva, teda aj § 54 ods. 1 OZ: „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“ V citovanom ustanovení je upravený zákaz, aby sa zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv odchyľili od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa a zakazuje sa, aby sa spotrebiteľ vopred vzdal práv, ktoré mu zákon priznáva alebo si inak zhoršil svoje zmluvné postavenie. Ide o zákonný zákaz, ktorého porušenie má za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 OZ. Zmysel citovaného ustanovenia je vtom, že aj keď spotrebiteľ súhlasí, aby sa jeho právny vzťah s dodávateľom riadil na základe úpravy vo všeobecných obchodných podmienkach resp. na základe úpravy obchodného kódexu, nemôže si privodiť zhoršenie svojho právneho postavenia, ktoré mu garantuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy pripravuje iba dodávateľ, pričom existuje veľké mohol zmeniť dispozitívnu úpravu právnej normy vo svoj prospech, pričom úvahy záujmy spotrebiteľa. Zmluvná podmienka koncipovaná v rámci predformulovanej štandardnej zmluvy spotrebiteľa nezaväzuje, pokiaľ je formulovaná nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa OZ. Ide otzv. jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany spotrebiteľa pri predformulovaných štandardných zmluvách. (Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá a nakladateľstvá Aleš Čeněk, s.r.o., 2009). Právny problém prednostného použitia civilného kódexu je riešený aj v judikatúre slovenských súdov. Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 25.1. 2011 5M Cdo 20/2009 zdôraznil, že v spotrebiteľskej veci je neprípustné dojednať zmluvnú podmienku nevýhodnejšie oproti Občianskemu zákonníku (§ 54 ods. 1 OZ). Predmetný spor je sporom zo spotrebiteľskej zmluvy, čo v priebehu konania žiaden z účastníkov ani nespochybňoval. Vzhľadom na ustanovenie § 54 ods. 1 OZ si strany v spotrebiteľských zmluvách nemôžu dojednať zmluvné podmienky odchyľne od OZ v neprospech spotrebiteľa. Dôsledky odstúpenia od zmluvy, tak ako si ich dohodli účastníci konania (resp. ako ich nadiktoval žalobca) bezpochyby zhoršujú postavenie spotrebiteľa oproti právnej úprave odstúpenia od zmluvy obsiahnutej v Občianskom zákonníku. V tejto súvislosti poukazujeme na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 20. 9. 2011 sp.zn. 6Co/113/2010 u toho istého navrhovateľa: „Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú právo zo zmluvnej pokuty aj napriek zrušeniu zmluvnej pokuty s účinkami od vzniku zmluvy odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia zmluvnej pokuty popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Spotrebiteľia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú, pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo) ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách (porov. Kristián Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľstvá Aleš Čeněk). Nemožno tiež prehliadnuť, že je to dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu (štandardná typová zmluva) a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenie zmluvy o odstúpení, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (napr. výpoveď).“ Navrhovateľ vo svojom podaní ďalej namieta, že vedľajším účastníkom vznesená námietka premlčania je úkon, na ktorý je výsostne oprávnený len odporca ako hlavný účastník. Túto argumentáciu považoval za nenáležitú, pričom poukázal na najnovšiu slovenskú teoretickú publikáciu z občianskeho procesného práva, podľa ktorej: „V praxi sa vyskytla otázka, či môže vedľajší účastník vzniesť námietku premlčania. Svojou podstatou je to úkon s hmotnoprávnou relevanciou, no nemožno ho podľa nás považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený.“ (Števček/Ficová a kol., Občiansky súdny poriadok, Komentár -1. diel, 2. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2012, str. 330). Tento právny záver je možno podložiť aj judikatúrou: Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený na všetky úkony (s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom), na ktoré je oprávnený hlavný účastník, a tieto úkony robí práve v prospech (a s účinkami pre) hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovaného) a rovnaké právo má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktorý počas konania vystupuje na jeho strane, na tom, že ide o procesné, právo, nič nemení skutočnosť, že pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú rovnako námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je aj námietka premlčania), keďže procesné právo uplatniť tieto námietky v konaní nemožno zamieňať a s tým, či majú pôvod v hmotnom alebo procesnom práve.

Súd vo veci nariadil a dňa 29.09.2014 vykonal pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania za splnenia podmienok podľa § 101 ods.2 O.s.p., pričom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluvou o pripojení zo dňa 11.5.2009, žiadosťou o poskytovanie telekomunikačných služieb zo dňa 7.5.1997, dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 28.11.2008, žiadosťou o zmenu zmluvy zo dňa 2.12.1998, cenníkom programov a služieb platným od 1.5.2009, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., faktúrami z č.l. 19-26, listom zo dňa 30.7.2010 a zistil tento skutkový stav veci :

Medzi účastníkmi konania bola dňa 11.05.2009 uzavretá Zmluva o pripojení - služba T- Mobile mobilný internet č. 3217982, na základe ktorej si odporca dohodol balík služieb „Mobilný internet 10“ (s cenou 39,46 € s DPH/mesačne s poskytnutou zľavou 50% s mesačného paušálneho poplatku, t.j. 16,58 € bez DPH/mesačne), v rámci ktorého mu bol poskytnuté zľavnené koncové zariadenie značky LEADTEK USB MODEM za 1,00 €, ktorý mal v čase uzatvorenia Zmluvy č. 3217982 hodnotu 199,00 €. Touto zmluvou sa odporca okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti, najmä riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb. Medzi účastníkmi konania bola dňa 07.05.1997 uzavretá Zmluva o pripojení č. 17377, na základe ktorej mu bolo poskytnutá užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX. Dňa 02.12.1998 odporca požiadal o zmenu telefónneho čísla a na základe tejto žiadosti došlo k zmene telefónneho čísla z XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX. K tejto zmluvy bol dňa 28.11.2008 uzatvorený Dodatok „SUPER HIT 100“, na základe ktorého si odporca dohodol balík služieb (s cenou 16,45 € bez DPH/mesačne). Touto zmluvou sa odporca okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti, najmä riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb. Z vyššie uvedených právnych vzťahov vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi faktúrou č. 7003777112 splatnou 11.05.2010 sumu 113,96 €, č. 7004808710 splatnou 11.06.2010 sumu 66,49 €, č. 7008145760 splatnou 20.09.2010 sumu 734,17 €, z ktorej si navrhovateľ uplatňuje sumu vo výške 807,38 €.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín,

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V danej veci je predmetom konania nárok navrhovateľa na zaplatenie faktúr, ktorými navrhovateľ vyúčtoval odporcovi úhrady za poskytnuté telekomunikačné služby a nárok na náhradu škody v dôsledku nedodržania doby viazanosti.

Úhrady za poskytnuté telekomunikačné služby

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že v predmetnej zmluve boli dohodnuté ceny a poplatky za poskytované služby v súlade s platným cenníkom právneho predchodcu navrhovateľa a platobnými podmienkami, ktoré odporca neuhradil. V tejto časti týkajúcej sa poskytovania služieb právneho predchodcu navrhovateľa a povinnosti platiť za uvedené služby súd nezistil, že by boli porušené práva odporcu ako spotrebiteľa. Preto ho súd zaviazal k povinnosti zaplatiť za poskytnuté, ale neuhradené služby sumu 807,38 €.

Odporca navrhovateľom uplatnený nárok nezaplatil a je v omeškaní so zaplatením svojho peňažného záväzku. Navrhovateľovi preto popri práve na zaplatenie istiny vzniklo podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i právo na úrok z omeškania, ktorý je o 8 percentuálnych bodov vyšší ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB platná od 13.05.2009 do 12.4.2011 bola 1%, navrhovateľ má preto právo na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne tak, ako to požaduje v návrhu.

Čo sa týka vznesenej námietky premičania zo strany vedľajšieho účastníka a opatrovníka odporcu súd uvádza, že túto nepovažoval za vznesenú dôvodne, nakoľko sa stotožnil s právnym názorom navrhovateľa, ktorý o.i. uviedol, že telekomunikačné služby boli navrhovateľom odporcovi poskytnuté v čase trvania oboch zmlúv o pripojení a opísaný účinok odstúpenia od zmluvy o pripojení tieto nijako právne nemodifikuje. Navrhovateľ poskytoval odporcovi na základe zmlúv o pripojení telekomunikačné služby, za ktoré odporca nezaplatil. Cena za služby, ktoré boli poskytnuté v čase trvania zmluvy, bola riadne vyfakturovaná vo faktúrach, priložených k návrhu, a navrhovateľ má nárok na zaplatenie ceny za tieto služby, pričom mal za to, že v tomto prípade sa uplatnené nároky premičujú vo všeobecnej 3-ročnej premičacej dobe v súlade s § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov.

Náhrada škody

Navrhovateľ odvodzuje povinnosť odporcu zaplatiť mu sumu 363,58 € od jeho povinnosti na náhradu škody pre porušenie zmluvnej povinnosti. Odporca mal zmluvnú povinnosť porušiť tým, že v rozpore so zmluvou (v prejednávacom prípade so zmluvami) nezotrval po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, čím porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti, a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Aby súd mohol navrhovateľovi priznať právo na náhradu škody, musia byť zo strany navrhovateľa preukázané, a to kumulatívne naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú: protiprávny úkon (resp. porušenie povinnosti), vznik škody, príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti a zavinenie.

Porušenie právnej povinnosti, teda aj zmluvnej povinnosti, je teda nevyhnutným predpokladom pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že toto porušenie nie je dané, nemožno vyvodzovať zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia. V občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje tohto účastníka konania. Ak sa teda navrhovateľ domáha práva na náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka musí minimálne tvrdiť, že odporca porušil konkrétnu zmluvnú povinnosť a následne musí túto skutočnosť preukázať. V prejednávacom prípade navrhovateľ všeobecne tvrdí, že odporca porušil povinnosť užívať

služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Podľa bodu 13.2 všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, zmluva zaniká uplynutím času, na ktorý bola zmluva uzavretá, dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou niektorou zo strán, ak tak ustanovuje osobitný právny predpis alebo iným spôsobom podľa všeobecných podmienok. Navrhovateľ však v návrhu netvrdí, že k zániku platnosti zmluvy došlo niektorým z týchto spôsobov. Navrhovateľ iba tvrdí, že odporca povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Neplatením ceny poskytnutých služieb však zmluvný vzťah medzi účastníkmi nezanikol. Z tohto dôvodu nebolo v konaní dokázané, že odporca nedodrжал povinnosť užívať služby poskytované navrhovateľom. K ukončeniu vzťahu došlo práve zo strany navrhovateľa, ktorý využil svoje oprávnenie ukončiť tento záväzkový vzťah pre porušenie povinností riadne a včas uhrádzať poskytnuté služby, čím práve navrhovateľ spôsobil, že odporca nezotrval v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti, čo však nemôže byť na ťarchu odporcu.

Vzhľadom k tomu, že nie je splnený jeden z nevyhnutných zákonných predpokladov na vznik odporcovej zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, od ktorého navrhovateľ odvodzuje vznik škody, z dôvodu hospodárnosti sa súd nezaoberal okolnosťami ohľadne vzniku škody, samotnou výškou škody a príčinnou súvislosťou medzi nepreukázaným porušením zmluvnej povinnosti a vznikom škody.

Na základe týchto skutočností súd návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy vo výške 363,58 € s príslušenstvom zamietol.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu a neúspechu účastníkov. V konaní bol odporca úspešný v časti o zaplatenie sumy 363,58 € a navrhovateľ úspešný v časti 807,38 €, z čoho vyplýva, že úspešnejším účastníkom konania bol navrhovateľ; jeho čistý úspech má hodnotu 37,9%. Súd preto vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal.

Trovy konania navrhovateľa spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 70,- € a v trovách právneho zastúpenia vo výške 166,13 €.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 61,41 € a paušálnej náhrady režijných výdavkov. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu za 2 úkony právnej služby, a to:

- Prevzatie a prípravu zastúpenia
- Písomné podanie - návrh na začatie konania

Súd v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. podľa ktorej od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa paušálnu náhradu režijných výdavkov vo výške 7,81 € za každý úkon právnej služby v roku 2013, t. j. vo výške 15,62 € (7,81 € x 2).

Právny zástupca je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto mu súd v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb zvýšil odmenu spolu s náhradou režijných výdavkov, o daň z pridanej hodnoty vo výške 27,69 € (20% z 138,44 €).

Trovy konania je odporca povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p., a to vo výške 37,9% zo zaplateného súdneho poplatku t.j. vo výške 26,53 € a z trov právneho zastúpenia t.j. vo výške 62,96 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).